

Zhanna Kyvezhdi: Při tlumočení dětem jsem někdy brečela

11.06.2025

Jak se od začátku války proměnila situace uprchlíků z Ukrajiny, popisují poradkyně pro národnostní menšiny Radka Nováčková a asistentka pomoci Zhanna Kyvezhdi.

Jak začala pomoc válečným uprchlíkům na Praze 3?

RN: Přístřeší pro první skupiny jsme zajišťovali už 28. února 2022 večer. V prvních dnech jsme pracovali od rána do večera. Bylo potřeba sehnat věci základní potřeby — potraviny, teplé ošacení nebo matrace do postelí v provizorních ubytovnách. Pod záštitou starosty začala fungovat pracovní skupina, využili jsme své kontakty a všechny aktivity se postupně sladily. Místní přispívali materiálně nebo finančně do veřejné sbírky. Vedle základních potřeb se díky ní podařilo zajistit například vybavení pro školáky a pomůcky pro hendikepované uprchlíky.

Jaká je situace teď?

RN: V Praze 3 je hlášeno víc než 7 000 uprchlíků, ale potřebných mezi nimi výrazně ubylo a mění se taky to, co potřebují. Ubylo klientů potravinových bank, ale pořád je dost těch, kteří potřebují pomoc při komunikaci s českými institucemi. ZK: Znalost češtiny se stále zvyšuje. I ti, kdo mají zábrany česky mluvit, už často dobře rozumí. Jazyková bariéra nejvíc tíží ukrajinské seniory. Už si jazyk nedokážou osvojit a domluvit se třeba u lékaře je pro ně nemožné. Když je k lékaři doprovázím a tlumočím jim, dívají se na mě s vděkem. Ale jsou i takoví, kteří od nás potřebují jen malou pomoc, spíš pro jistotu, že všemu porozumí správně. Na naši informační linku se dnes uprchlíci nejčastěji obracejí s žádostí o radu při hledání bydlení.

Vedle jazykové bariéry můžou být zdrojem nedorozumění mezikulturní rozdíly i nedostatek informací. Jsou takové případy časté?

ZK: Stávají se, protože tu spousta věcí funguje jinak — povinné přezůvky ve školách, parkování, grilování... Snažíme se nedorozuměním předcházet a uprchlíky informovat osobně, letáky a přes sociální sítě.

Setkaly jste se při práci s příběhem, který se vás dotkl víc než ostatní?

ZK: Sama pocházím z Ukrajiny, takže nejtěžší pro mě byla spolupráce s OSPOD a příběhy dětí, u nichž jsem někdy brečela. Doteď si pamatuju chlapce, který se sem dostal s rodinným známým, protože doma na Ukrajině mu ruská raketa před očima zabila celou rodinu — babičku, sestru a oba rodiče. On jediný přežil. Text byl uveřejněn v rámci projektu obce Praha 3 — Společné soužití 2025 na integraci držitelů dočasné ochrany spolufinancovaného MV ČR a UNHCR.

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

